

'Har Deutsche Bank nået sit Lehman Brothers-punkt?'

30. sept., 2016 – Finanspressen er på randen af total panik over den overhængende nedsmeltning af Deutsche Bank og implikationerne for hele det transatlantiske banksystem.

Bloomberg News advarer i en stor analyse i dag om et zombie-banksystem, der bliver til et økonomisk zombiesystem. USA's og Europas banksektor vil postere generelle tab på aktiemarkedene for anden måned i træk i takt med, at frygt for en nedsmeltning rækker ud over en nedsmeltning af kun Deutsche Bank. »Det drejer sig ikke kun om den potentielle risiko i Deutsche Bank; der er nu stor bekymring over det globale banksystem og over, at risikoen vil løbe over fra de europæiske banker«, citerede Bloomberg Michael Ingram fra BGC Partners i London. »Vi har et tæt forbundet finanssystem. På et tidspunkt vil et zombie-finanssystem blive til en zombie-økonomi.«

Ud over DB og Commerzbank AG vil også ING Groep NV annoncere massive afskedigelser i næste uge, og Wells Fargos CEO John Stumpf ser ud til at være på vej ud efter at være blevet grillet i Kongressen. *Bloomberg* bemærker, at flere Federal Bank-præsidenter kræver rentestigninger, og de nævner en tale i dag af Dallas Federal Banks præsident Robert Kaplan som et vigtigt signal.

Market Watch har som overskrift på sin dækning af den tyske bankkrise: »Mening: Angela Merkel har behandlet krisen i Deutsche Bank inkompetent, som alt andet«, af Darrell Delamaide. »Det ville være en sørgeligt passende topsten på Angela Merkels ternede embedstid som tysk kansler, hvis hendes mishåndtering af Deutsche Bank-krisen fører til en kaskade af bankfallitter i Europa og fuldfører hendes ødelæggelse af euroen.« Delamaide bemærkede en tidligere spalte i *Market*

Watch af Matthew Lynn, med krav om, at Merkel omgående annoncerer en intervention for at redde Deutsche Bank. Han trak en parallel til kollapset i 1931 af tyske og østrigske banker, der førte til den Store Depression, lige så meget, som Wall Street-krakket i 1929 gjorde. Med en bemærkning om de valgnederlag, som CDU har indkasseret på det seneste, bemærker forfatteren Merkels nylige undskyldning for »ikke at have været tilstrækkelig opmærksom på den voksende krise i Mellemeuropa og dennes potentielle indvirkning på Europa«. Og grunden til, at hun ikke var tilstrækkelig opmærksom, var, at hun var fikseret på sin skyklaps-politik med at banke Grækenland ned i jorden for at komme galt af sted mht. de strenge betingelser, som Tyskland har indført for euro-medlemskab. Under denne langvarige krise afviste Merkel ethvert kompromis eller enhver fornemmelse for europæisk solidaritet, mens hun drev Grækenland ud i en ødelæggende recession.« Efter at Delamaide har gennemgået det historiske forløb med Merkels svigefulde bagtalelse af Helmut Kohl, hendes mentor, og dernæst et afkortet historisk forløb af Deutsche Banks død efter Herrhausen-mordet, under en række udenlandske direktører i kølvandet på den ilde begrundede beslutning om at overtage Morgan Grenfel, konkluderer han: »Det er virkelig utænkeligt, at selv Merkel rent faktisk ville tillade Deutsche Bank at gå fallit, men hendes modus operandi med at vente for længe med at anerkende kriser, og dernæst sparke dåsen hen ad gaden (udsætte beslutningen), har måske allerede forvoldt uoprettelig skade.«

Wall Street Journals hovedhistorie i Penge & Investeringssektionen er »Deutsches Lehman-Dilemma«, som bemærker, at Lehman faldt, fordi de manglede tilstrækkelig kapital, da investorerne flygtede, og DB anskues med en parallel hertil, idet hedgefonds trækker sig ud. »Lehman lærte alle, at der ikke er meget fordel i at bevare sin eksponering«, citeredes en hedgefund-manager. DB er dog sluttelig anderledes end Lehman, fordi, »Vigtigst, så har Deutsche adgang til den Europæiske Centralbank som sin sædvanlige pantelåner, hvilket

betyder, at DB kan forvandle selv rimeligt vanskeligt salgbare værdipapirer til kontanter, hvis det behøves.« Men »Intet af dette gør Deutsche immun. Ingen mængde af likviditet vil nogensinde være tilstrækkelig, hvis klienter eller indskydere mister tilliden, fordi ikke alle værdipapirer kan omveksles til kontanter i ECB.« *The Journals* egen løsning er at røvende de nuværende aktieindehavere ved at udstede nye aktier, og således yderligere udvande værdien. »Deutsche har modstået dette i takt med, at dets aktier falder yderligere. En lærestreg fra Lehman er, at de for stolt afviste redningskapital, fordi de ikke kunne lide prisen. Deutsche bør agte sig for at følge den samme logik.«

Fox News' dækning bemærker, at Deutsche Bank CEO John Cryan udsendte et åbent brev til ansatte med forsikring om, at banken er tilstrækkeligt finansieret (med egenkapital) til at klare sig igennem krisen, som på det seneste blev udløst af, at 10 hedgefonds short-handlede DB. Han nævnte også Goldman Sachs-aftalen med Justitsministeriet til \$5 milliard som et mere sandsynligt resultat for DB, og ikke den pris på \$14 milliard, som Justitsministeriet lagde på bordet i starten af forhandlingerne med Deutsche Bank. Artiklen nævner muligheden af en fusion mellem DB og Commerzbank, som, bemærker *Fox*, har sine egne problemer.

Faktisk antyder andre nyhedsindslag, at Justitsministeriet arbejder som en rasende på en »bred aftale for alle« med DB, Barclays og Credit Suisse, som, iflg. en redegørelse i *Financial Times*, præsident Obama ønsker at afslutte, før han forlader embedet. DB har hensat 4,5 mia. euro til bøder og juridiske omkostninger i forventning om en sådan favorabel aftale ('sweetheart deal').